

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1509/2017
13.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Душан Вујошевић, адвокат из ..., ради продужавања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 98/17 од 23.02.2017. године, у седници одржаној 13.07.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 98/17 од 23.02.2017. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П2 321/2016 од 15.11.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се мера заштите од насиља у породици изречена пресудом тог суда П2 147/15 од 19.06.2015. године према туженом, продужи на период од још годину дана, почев од правноснажности пресуде, као неоснован. Ставом другим изреке, тужиоци су обавезани да као солидарни дужници туженом накнаде трошкове поступка у износу од 45.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 98/17 од 23.02.2017. године, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку П2 321/2016 од 15.11.2016. године, тако што је, ставом првом изреке, усвојен тужбени захтев тужилаца па је мера заштите од насиља у породици изречена пресудом Основног суда у Чачку П2 147/15 од 19.06.2015. године према туженом продужена за још годину дана, рачунајући од 27.08.2016. године, све док не престану разлози због којих је мера одређена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима као солидарним повериоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 91.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је

благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14), па је нашао да ревизија туженог није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка предвиђена одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. Ревизија, иако као разлог за изјављивање наводи битну повреду одредаба парничног поступка, не указује на неку од преосталих битних повреда одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити сходно члану 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Утврђено је да је тужени бивши супруг тужиље, а отац тужиоца. Између истих странака је пред Основним судом у Чачку вођена парница П2 147/15 у којој је против туженог изречена мера заштите од насиља у породици, налагањем туженом исељења из породичне куће и забраном даљег узнемиравања тужилаца. Разлог за изрицање мере је био тај што је суд утврдио да је тужени бранио тужилци да њиховој заједничкој деци – тужиоцу и ћерки, која се у међувремену удала и одселила из породичног домаћинства са странкама, даје храну док не почну да раде, да је деци стално пребацивао што нису запослена и да је једном приликом када их је затекао да једу бацио храну на под и почео да је гази, а када му се тужилца успротивила физички ју је напао. Мера заштите од насиља у породици у парници П2 147/15 примењивала се од 26.08.2015. године, као дана када је тужени принудно исељен из породичне куће. Тужени је покушао да се врати у породичну кућу пре подношења предметне тужбе, али су га тужиоци у томе спречили. За време трајања мере заштите тужени живи у кући која је у власништву његове мајке, а налази се у истом дворишту као и кућа из које је исељен и у којој живе тужиоци. У међувремену тужени је покренуо поступке за исељење тужиље и тужиоца из породичне куће, али ти поступци нису правноснажно окончани. У току трајања мере заштита од насиља у породици између странака није било физичких контаката нити свађа, али је тужени више пута слао СМС поруке тужилци које су биле увредљиве природе и због којих је тужилца туженог пријављивала полицији. На захтев првостепеног суда Центар за социјални рад дао је извештај и стручно мишљење на основу којих је утврђено да и даље постоји ризик од понављања насиља у породици од стране туженог, те да постоје разлози за продужење изречене мере заштите од насиља у породици.

Наведено чињенично стање другостепени суд је оценио као правилно и потпуно утврђено, али је нашао да првостепени суд није правилно применио материјално право, и то одредбе члана 197. – 199. Породичног закона, када је одбио тужбени захтев тужилаца да се према туженом продужи мера заштите од насиља у породици све док не престану разлози због којих је мера била одређена.

Имајући у виду утврђене чињенице а пре свега налаз и стручно

мишљење Центра за социјални рад ... од 14.11.2016. године, у којима је изнета процена да и даље постоји ризик од понављања насиља у породици парничних странака и да самим тим постоје разлози за продужење мере заштите од насиља у породици према туженом, а ово нарочито имајући у виду хроничитет насиља туженог, правилно је поступио другостепени суд када је преиначио првостепену одлуку и продужио према туженом изречену меру заштите од насиља у породици. Тужени својим понашањем за време трајања мере заштите од насиља у породици није уверио суд да је променио свој став и понашање према тужиоцима и да не постоји бојазан од понављања његовог насилничног понашања у случају да се врати у кућу у којој живе тужиоци. Из ових разлога, а водећи рачуна о томе да је циљ одређивања мере заштите од насиља у породици да се насиље убудуће спречи, дакле мере заштите имају превентивни циљ, Врховни касациони суд налази да у присуству наведеног извештаја и мишљења Центра за социјални рад, те опште познате чињенице да суд не располаже стручним знањем потребним за процену понашања туженог и евентуалну могућност да тужени поново угрози телесни интегритет, душевно здравље или спокојство тужилаца, ревизију туженог треба одбити. Из ових разлога је побијана одлука правилна и законита.

Како тужени у ревизији није навео околности на основу којих би се примена материјалног права од стране другостепеног суда могла другачије оценити или би се могло закључити да је због погрешне примене материјалног права од стране другостепеног суда чињенично стање непотпуно утврђено, то наводи ревизије нису од значаја и не могу довести до другачије, за туженог повољније, одлуке. Зато, на основу овлашћења из члана 414. став 2. и 396. став 1. и 2., у вези члана 419. ЗПП, Врховни касациони суд наводе ревизије није детаљно образлагао.

На основу изложеног применом члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић